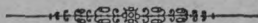

STATUT SŁUŻBOWY I EMERYTALNY

dla urzędników i sług miejskich

GMINY MIASTA TARNOWA.

W TARNOWIE.

Nakładem Magistratu miasta Tarnowa.

Z drukarni J. Styrny w Tarnowie.

1897.

Tw-322

~~P-92027~~

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Do pomocy w załatwianiu spraw tak własnego jak i poruczonego zakresu działania dodaje Rada miejska Burmistrzowi i Magistratowi poniżej wymienionych urzędników i sługi.

§. 2.

Stosunek prawny urzędników i sług miejskich do gminy miasta Tarnowa w ogóle, a do Rady miejskiej, Magistratu i Burmistrza w szczególności ma być oceniany wedle postanowień tego statutu, tudzież instrukcyi służbowej, o ile zaś statut ten i instrukcyja służbowa nie zawierają odmiennych postanowień, stosowane będą analogicznie do urzędników i sług miasta Tarnowa ogólne przepisy, istniejące dla urzędników i sług rządowych.

Postanowienia szczegółowe służbowe.

§. 3.

Naczelnikiem biur Magistratu jest Burmistrz, przez Radę miejską wedle przepisów ustawy wybrany i jemu, a w razie przeszkody, jego zastępcy podlegają wszyscy urzędnicy i słudzy miejscy.

§. 4.

Ustanawia się następujące cztery klasy urzędników:

- I. klasa a) pierwszy sekretarz Magistratu,
- b) budowniczy miejski.

II. klasa c) drugi sekretarz Magistratu.

III. klasa d) dwaj lekarze miejscy,

e) kasyer,

f) kontrolor,

g) dwaj konceptiści Magistratu,

h) inspektor policyi,

i) pierwszy adjunkt policyi.

IV. klasa j) dwaj młodszy adjunkci policyi,

k) dwaj kanceliści Magistratu,

l) weterynarz miejski,

a nadto nienależący do powyższych klas praktykanci.

Radzie miejskiej przysługuje prawo przenoszenia urzędników do klas wyższych nawet bez podwyższenia płacy.

§. 5.

Służbę miejską składać będą:

a) ogrodnik miejski,

b) pomocnik ogrodnika,

c) woźny Magistratu,

d) stróż Magistratu,

e) trzech dróżników,

f) sierżant straży policyjnej,

g) siedmiu kaprali straży policyjnej,

h) czterdziestu trzech policyantów,

i) agent policyjny,

j) polowy miejski,

k) komendant straży pożarnej miejskiej,

l) starszy strażak pożarny,

m) szesnastu strażaków pożarnych,

n) czterech woźniców,

o) dozorca rzeźalni,

p) dozorca czyszczenia miasta,

r) trzy akuszerki,

s) opravca.

§. 6.

Burmistrz ma prawo przydzielać według swego uznania referaty wszystkim urzędnikom miejskim z uwzględnieniem ich zawodowych kwalifikacji i żaden z nich od przyjęcia przydzielonego mu przez Burmistrza referatu wymawiać się nie może.

§. 7.

Burmistrzowi, a względnie jego zastępcy służy władza dyscyplinarna nad wszystkimi urzędnikami i sługami miejskimi.

On wdraża postępowanie dyscyplinarne przeciw urzędnikom i sługom miejskim, a w razach nagłych może ich suspendować (§. 57. ustawy).

Na żądanie Burmistrza przeprowadza Magistrat śledztwo dyscyplinarne przeciw urzędnikom i sługom miejskim i orzeka o karach dyscyplinarnych.

Orzeczenie dyscyplinarne przeciw rachmistrzowi (kontrolorowi) tylko Rada miejska po wysłuchaniu Magistratu wydawać może (§. 64. ustawy).

§. 8.

Kary dyscyplinarne są następujące:

a) upomnienie,

b) nagana,

c) strącenie pewnej liczby lat, do pięciolecia liczyć się mających,

d) spensjonowanie,

e) wydalenie ze służby.

Kary te stosowane będą przez właściwe i w §. 7. podane Władze w tym porządku, w jakim je przytoczono, w wyjątkowych atoli razach i wedle uznania Władzy mogą z pominięciem tego stopniowania zaraz i surowsze kary być zastosowane.

Kary dyscyplinarne ad c. d. i e. nastąpić mogą tylko za uchwałą Rady miejskiej (§. 64. ustawy).

Postępowanie dyscyplinarne objęte jest osobnym statutem dyscyplinarnym.

§. 9.

W razie gdyby urzędnik lub sługa miejski z powodu cięższego wykroczenia służbowego lub jakiego czynu karnego zawieszonym został w służbie, płaca jego wstrzymana mu będzie z końcem miesiąca, w którym orzeczenie suspensyi nastąpiło, a natomiast pobierać on będzie, poczynając od 1. dnia miesiąca bezpośrednio po orzeczeniu suspensyi następującego aż do ukończenia dochodzenia dyscyplinarnego lub sądowego, jedynie alimentację, która w żadnym razie nie

może wynosić więcej niż połowa poborów jego, a nie może być niższą niż $\frac{1}{3}$ część takowych. Alimentację tę wymierza Magistrat na wniosek Burmistrza.

W razie uwolnienia od zarzutu wypłacone będą urzędnikowi lub słudze, do służby przywróconemu, w całości zatrzymane pobory z potrąceniem alimentacji, którą przez czas zawieszenia w służbie pobierał.

§. 10.

Posady urzędników miejskich niniejszym statutem systemizowane, lub w przyszłości, przez Radę miejską utworzyć się mogące, w zasadzie w drodze konkursu obsadzane być mają i to na razie na jeden rok prowizorycznie; dopiero po upływie jednorocznej zadowalniającej służby nastąpić może ustalenie urzędnika na jego posadzie.

Radzie wolno atoli posadę urzędniczą obsadzić bez konkursu lub nadać takową odrazu stale, lub też obsadzić takową prowizorycznym funkcyjaryuszem ukwalifikowanym.

Prawo mianowania urzędników na wniosek Burmistrza, po wysłuchaniu Magistratu (§. 51. ustawy) uczyniony, przysługuje tylko Radzie miejskiej, której uchwała co do obsadzenia posady weterynarza miejskiego, będącego oglądaczem bydła, przez c. k. Starostwo ma być potwierdzoną w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej (§. 9. ustawy z dnia 28. czerwca 1888 N. 74. dz. ust. i rozp. kr.)

Prawo mianowania sług miejskich po wysłuchaniu Magistratu przysługują Burmistrzowi.

§. 11.

Od ubiegających się o stałe posady urzędników miejskich w ogóle wymagane będą: nieprzekroczony 40 rok życia, nieskazitelny charakter, obywatelstwo austriackie i fizyczna zdolność do pełnienia służby.

Nadto na poniżej poszczególnione posady wymagane są koniecznie potrzebne specjalne kwalifikacje, a mianowicie:

1. na posadę obu sekretarzy i koncepcistów Magistratu wymaga się ukończonych nauk prawnych z trzema egzaminami państwowymi, z dobrym postępem złożonymi, tudzież trzechletnia praktyka conceptowa w dziale administracyjnym

przy Magistracie lub przy rządowej władzy politycznej lub przy Wydziale krajowym;

2. na posadę kasyera i rachmistrza (kontrolora) miejskiego wymaga się świadectwa z egzaminu państwowego z rachunkowości i przynajmniej jednorocznej praktyki przy kasie jednego z Magistratów lub przy kasie rządowej lub Wydziału krajowego, tudzież złożenia kaucyi równającej się jednorocznej płacy;

3. na posadę budowniczego miejskiego wymaga się odbytych studyów technicznych i egzaminu, złożonego na budowniczego w myśl ustaw państwowych lub koncesyi na budowniczego;

4. na posadę inspektora policji wymaga się egzaminu kwalifikacyjnego, złożonego w myśl rozporządzenia Wydziału krajowego z 28. lutego 1893 N. 24. dz. ust. i rozp. kraj. z postępowaniem dobrym, lub służby przy c. k. Żandarmerji i złożenia egzaminu na komendanta posterunku żandarmerji w myśl ustawy z dnia 26. lutego 1876, N. 12. dz. p. p. (rozp. Wydz. kraj. z 29. maja 1891, N. 67. dz. ust. i rozp. kraj.);

5. na posadę lekarza miejskiego wymaga się (rozp. Wydz. kraj. z 29. maja 1891. N. 67. dz. ust. i rozp. kraj. i §. 7. ust. z 2. lutego 1891, N. 17. dz. ust. i rozp. kraj.) dyplomu doktora medycyny, upoważniającego do wykonywania praktyki lekarskiej w kraju i praktyki najmniej dwuletniej w zawodzie lekarskim.

Pierwszeństwo zaś będą mieć ci, którzy wykażą się dwuletnią służbą odbytą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego lub egzaminem fizykalnym.

6. na posadę weterynarza, będącego zarazem oglądaczem bydła, wymaga się dyplomu, uprawniającego do wykonywania praktyki weterynarskiej w kraju.

Ubiegający się o resztę posad, w §. 4. przytoczonych, wykazać muszą, iż ukończyli przynajmniej 4-tą klasę szkoły średniej lub szkołę wydziałową.

§. 12.

Ubiegający się o stałe posady sług, poniżej wymienione, wykazać muszą specjalne, potrzebne do ich zawodu kwalifikacje, a mianowicie:

1. ogrodnik miejski i jego pomocnik wykazać się muszą świadectwem ukończenia z dobrym postępem zawodowej szkoły w kraju lub za granicą i odbycia przynajmniej dwuletniej zawodowej praktyki.

2. akuszerka miejska wykazać ma dyplomem, iż jest uprawnioną do wykonywania praktyki położniczej i że włada językiem polskim w słowie i piśmie.

3. oprawca wykazać się winien koncesją władzy przemysłowej, uprawniającą go do wykonywania zajęć oprawcy.

Nadto ubiegający się o wszystkie stałe posady sług miejskich muszą liczyć nie więcej jak 40 lat życia, być obywatelami austriackimi, władać językiem polskim, być fizycznie zdrowymi i prowadzić się nienagannie.

§. 13.

Każdy nowo mianowany urzędnik lub sługa miejski ma w ręce Burmistrza złożyć przysięgę służbową wedle przepisanej roty; — nadto lekarz miejski składać ma przysięgę w ręce c. k. Starosty (ustawa z 2. lutego 1891. N. 17. dz. ust. i rozp. kraj.); również polowy miejski (§. 28. ustawy z 17. lipca 1876. N. 29. dz. ust. i rozp. kraj.) i policyanci, będący strażą szupasową miejską (art. 18. rozp. Namiest. z 21. sierpnia 1875. l. 4287. N. 37. dz. ust. i rozp. kraj.) mają przysięgę wykonać w c. k. Starostwie.

Po złożeniu przysięgi i wstąpieniu do służby zostanie urzędnikowi lub słudze placą od dnia objęcia urzędowania w kasie miejskiej do wypłaty przez Burmistrza zaasygnowaną.

§. 14.

Placę urzędników i sług posuniętych na wyższy stopień lub przeniesionych na inną posadę, równie jak i przyznawane urzędnikom dodatki pięcioletnie, osobiste, zaczynać się będą zawsze od 1go dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po dacie uchwały odnośnej, placą zaś poprzednią, przez urzędnika lub sługę pobierana, zamkniętą będzie z końcem miesiąca, w którym uchwała w tym przedmiocie zapadła.

§. 15.

Urzędnicy miejscy pobierać będą następujące pobory:

1. w klasie I. placę 1400 Zlr. rocznie, dodatek aktywalny 300 Zlr. rocznie i dwa dodatki pięcioletnie każdy po 200 Zlr. rocznie;

2. w klasie II. placę 1100 Zlr. rocznie, dodatek aktywalny 250 Zlr. rocznie i dwa dodatki pięcioletnie każdy po 100 Zlr. rocznie;

3. w klasie III. placę 900 Zlr. rocznie, dodatek aktywalny 200 Zlr. rocznie i dwa dodatki pięcioletnie każdy po 50 Zlr. rocznie;

4. w klasie IV. placę 600 Zlr. rocznie, dodatek aktywalny 150 Zlr. rocznie i dwa dodatki pięcioletnie każdy po 100 Zlr. rocznie.

Praktykanci pobierać będą adjuta w rocznej kwocie 400 lub 500 Zlr.

§. 16.

Wszyscy stali urzędnicy miejscy w razie, jeżeli bez własnej winy przez czas dłuższy na tej samej posadzie stalej bez awansu i podwyższenia płacy pozostawać będą, otrzymają dwa dodatki pięcioletnie, pierwszy po upływie pięciu lat od dnia objęcia tej posady, drugi po upływie dalszych pięciu lat, i to dodatki, w §. 15. unormowane, a przyznawać je będzie Rada miejska w każdym poszczególnym wypadku na wniosek Burmistrza, z urzędu uczyniony.

§. 17.

Nadto służy Radzie miejskiej prawo czy to w celu odznaczenia urzędnika za jego zasługi w służbie położone, czy też wynagrodzenia urzędnika za jego pilność i wytrwałość wtedy, kiedy dlań czy to dla braku kwalifikacyi na wyższe posady, czy też dla braku wyższych posad dalszy awans jest już niemożliwy, przyznawać dodatki osobiste.

§. 18.

Ustanowione przez Radę miejską płace urzędników i służby miejskiej, z wyjątkiem straży policyjnej i pożarnej, wypłacane będą w miesięcznych ratach z góry.

§. 19.

Burmistrz względnie jego zastępca ma prawo udzielania urzędnikom i sługom miejskim urlopów do 14-tu dni włącznie. Dłuższych urlopów urzędnikom udziela Rada miejska, sługom zaś Magistrat.

§. 20.

Do pomocy w czynnościach manipulacyjnych przyjętą będzie odpowiednia liczba dyetaryuszów, których ilość i płace ustanowi Rada miejska na przedstawienie Burmistrza w miarę wykazanej potrzeby; wybór zaś osób, mających być przyjętymi, równie jak wydalenie tych, któreby się nieodpowiedniami lub w razie zmniejszenia się czynności zbyt uczynnymi okazały, należeć będzie do Burmistrza.

§. 21.

Jeżeli dyetaryusz wysłużył przy Magistracie lat dziesięć nienagannie, naówczas Rada miejska na wniosek Burmistrza, po wysłuchaniu Magistratu uczyniony, może ustalić dyetaryusza na jego posadzie, a wtedy doń jako do służby miejskiego postanowienia tego statutu będą stosowane.

Postanowienia emerytalne.

§. 22.

Urzędnicy i słudzy miejscy stale mianowani, a roczną płacę pobierający, mają prawo do emerytur, wynoszących po wysłużeniu bez przerwy lat dziesięciu, czterdzieści procentów, a za każdy rok następny służby dwa procenty ostatniej policzalnej płacy (płaca, dodatki pięcioletnie i dodatek osobisty), jaką w czynnej służbie pobierali. Przeto po wysłużeniu lat czterdziestu należy się tytułem emerytury cała płaca policzalna.

Przy obliczeniu czasu służby ułamki roku, wynoszące więcej niż sześć miesięcy, liczone będą za cały rok służby.

§. 23.

Z urzędnikami i sługami miejskimi, gdy staną się niezdolnymi do służby wskutek choroby lub wskutek uszkodzenia na ciele, które nie sami rozmyślnie na siebie sprowadzili, chociażby nie wysłużyli jeszcze lat dziesięciu, jeżeli wysłużyli najmniej całych pięć lat, postępować się będzie tak, jak gdyby rzeczywiście wysłużyli dziesięć lat.

§. 24.

Urzędnik lub sługa miejski, jeżeli w wykonywaniu i przez wykonywanie służby stał się niezdolnym do dalszej jakiegobądź pracy zawodowej, ma prawo żądać przyznania mu emerytury, wyrównywującej całorocznej jego płacy wraz z dodatkami pięcioletnimi i osobistym, jeżeli je posiadał, bez doliczania atoli dodatku aktywalnego.

§. 25.

Urzędnicy i słudzy miejscy, którzy dopiero po wysłużeniu lat czterdziestu mają prawo do pobierania całej policzalnej płacy tytułem emerytury, skończywszy 60. rok życia a 35. rok służby, mogą być na własną prośbę przeniesieni w stały stan spoczynku bez potrzebnego w innych przypadkach udowadniania niezdolności do służby.

§. 26.

Bieżące emerytury wdów po urzędnikach miejskich, do emerytury uprawnionych, ustanawiają się w stałych kwotach rocznych, a mianowicie dla wdów po urzędnikach:

I. klasy w kwocie rocznej 700 Złr. a. w.

II.	"	"	"	600	"	"
III.	"	"	"	500	"	"
IV.	"	"	"	400	"	"

§. 27.

Wdowy po sługach miejskich, do emerytury uprawnionych, pobierać będą tytułem emerytury wdowiej trzecią część płacy ostatniej zmarłego małżonka, policzalnej do emerytury, najmniej zaś 100 Złr. rocznie.

§. 28.

Na ślubne lub przez zawarcie później małżeństwa uprawnione dzieci funkcyonaryusza gminnego należy się wdowie, jeżeli sama ma prawo do emerytury bieżącej, dodatek na wychowanie, wynoszący bez względu na ilość dzieci jedną dziesiątą część emerytury wdowiej na każde dziecko zaopatrzone, pod jej pieczę zostające, aż do ukończenia 18. roku życia lub aż do uzyskania wcześniej zaopatrzenia.

Atoli dodatek na wychowanie wszystkich dzieci nie może przenosić rocznie połowy kwoty emerytury wdowiej.

§. 29.

Sieroty nie mające rodziców, o ile nie są zaopatrzone i nie skończyły jeszcze 18. roku życia, mają prawo do emerytury sieroczej w kwocie, równej połowie emerytury wdowiej, jaką ich matka lub macocha pobierała, a względnie jaka w myśl §. 26. lub 27. byłaby się jej należała.

§. 30.

Po śmierci funkcyonaryuszów miejskich, którzy nie nabyl jeszcze dla siebie prawa do emerytury, należy się wdowie lub sierotom nie mającym rodziców, mniej niż 18. lat liczącym, odprawa jednorazowa, wynosząca czwartą część rocznej pensyi zmarłego.

§. 31.

Rodzinie funkcyonaryusza miejskiego, zmarłego w czynnej służbie lub w stanie spoczynku, należy się — niezawisłe od wszelkich innych statutowych plac zaopatrzenia — ćwierć pośmiertna w potrójnej kwocie płacy miesięcznej, którą zmarły pobierał w ostatnim czasie tytułem pensyi lub emerytury.

Ćwierć pośmiertna należy się wdowie lub, gdy jej nie ma, dzieciom zmarłego.

§. 32.

Urzednicy i sludzy miejscy, czynną służbę sprawujący, płacić mają na cele emerytalne do funduszu emerytalnego wkładkę roczną bieżącą, wynoszącą trzy procenta pensyi, w stanie czynnym pobieranej, do wymierzenia emerytury policzalnej i takowa pobieraną będzie w ratach miesięcznych przy wypłacie pensyi.

§. 33.

Celem przyspieszenia wzrostu funduszu emerytalnego miejskiego mają być odsetki od uskładanego kapitału kapitalizowane.

Raz uiszczone do tego funduszu wkładki nie mogą być składającemu nigdy i pod żadnym warunkiem zwrócone.

§. 34.

Dopóki fundusz emerytalny miejski nie wzrośnie do tej wysokości, iżby odsetki od uskładanego kapitału pokryły sumę potrzebną na rok do wypłacania wszystkich przyznanych emerytur, tak długo wszystkie, już przyznane i przyznawać się jeszcze mające, emerytury wypłacane będą z funduszu gminnego miasta Tarnowa.

§. 35.

Prawo przenoszenia urzedników miejskich w czasowy lub trwały stan spoczynku i wymiaru emerytur, wedle postanowień niniejszego statutu się należących, przysluguje Radzie miejskiej na wniosek Burmistrza (§. 26. ustawy).

Zaś prawo przenoszenia slug miejskich w stan spoczynku i wymierzenia emerytur na zasadzie niniejszego statutu przysluguje Burmistrzowi po wysluchaniu Magistratu (§. 51 ustawy).

§. 36.

Place emerytalne zaczynać się będą od 1go dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po tym, za który występujący z czynnej służby lub zmarły urzednik lub sluga miejski ostatnią ratę swej płacy otrzymał.

§. 37.

Postanowienia powyższe nie stosują się do funkcyonaryuszów miejskich, używających już zaopatrzenia z funduszu gminnego, ani też do ich wdów i sierót.

Postanowienia końcowe.

§. 38.

Uchwalenie lub zmiana statutu służbowego i emerytalnego dla urzedników i slug miejskich należy do Rady miejskiej na wniosek, przez Magistrat uczyniony.

§. 39.

W sprawach, statutem tym unormowanych, wolno odwoływać się w zwykłym toku instancyi aż do Wydziału krajowego.

§. 40.

Statut ten zacznie obowiązywać od 1go dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po dacie uchwały Rady powiatowej, potwierdzającej uchwałę Rady miejskiej, statut ten stanowiącą. — Z dniem tym przestanie obowiązywać „Statut organizacyjny“, obecnie obowiązujący.

§. 41.

Przy wejściu w życie niniejszego statutu urzędnicy i słudzy miejscy, którzy obecnie stale są zamianowani, pozostawieni będą i nadal w służbie miejskiej i do lat służby liczonymi im będą lata dotychczasowej służby od dnia pierwszej nominacji.

Pobory terażniejszych urzędników miejskich zostały uchwałą Rady miejskiej, dnia 10. grudnia b. r. zapadłą, unormowane.

Uchwalono na posiedzeniach Rady miejskiej, w dniach 26. listopada, 30. listopada, 3. grudnia, 7. grudnia i 10. grudnia 1896. odbytych. —

Z MAGISTRATU MIASTA.

Tarnów dnia 11 grudnia 1896. r.

Burmistrz

W. ROGOYSKI w. r.

(Pieczęć)

7-92077

L. 81. JW-322

Powyższy statut służbowy i emerytalny Rada powiatowa tarnowska uchwałą z dnia dzisiejszego w całej osnowie zatwierdziła.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Tarnów dnia 27. marca 1897. r.

Członkowie Wydziału:

Prezes:

Ks. Leśniak w. r.

A. Dobrzyński w. r.

W. Rogoyski w. r. (Pieczęć)

Dz

1